

breloc

M Horlaci

puțin sânge rădăcinii să ne hrănească
uimiți, privim cerul ca o pată rosie
care se desface în milioane de gânduri
și ne oprim într-un prezent inexistent

măinele mă caută pipăind forme
admiratorii tot mai puțini mătură parcuri
într-o neapărată tulburare insist
să nu mi se fure frunzele vestejite

noaptea, pe chipul meu transfigurat
citeste poezia tristeții fără înmormântare
nu vreau o cruce cărată de doi hasini
îmi ajunge să fiu un breloc pentru

cheile inimii voastre